

Det var derfor, man ønskede klarhed over, hvad regeringen agtede at gøre for at skaffe beskæftigelse til de mange arbejdsløse.

I sin svartale pegede *økonomi- og arbejdsministeren* på, at beskæftigelsen havde været noget bedre i vinteren 1956-57 end i vinteren 1955-56. „Jeg er“, fortsatte ministeren, „naturligvis helt på det rene med, at en stor del af denne forbedring skyldes det mildere vinterklima, men når man på den anden side ser, hvordan der for alle vintermånederne igennem er en bedre beskæftigelse i år end i fjor, og at der ikke uge for uge har været et mildere klima i år end sidste år, giver det nok grund til at tro, at der ved siden af den forbedring, der er indtruffet på grund af klimaforholdene, også gør sig en vis reel beskæftigelsesmæssig forbedring gældende, som det naturligvis netop i disse sæsonbetonede måneder er meget svært at måle konkret.

En arbejdsløshed, der år for år siden 1945 har svinget omkring en halv snes procent i årsgennemsnit, er imidlertid en alt for stor arbejdsløshed. Man kan naturligvis sammenligne med ledighedsforholdene i 1930'erne eller i 1920'erne og konstatere, at beskæftigelsen nu og i alle efterkrigsårene har været væsentlig bedre end i 1930'erne og i 1920'erne. Man kan konstatere, at den arbejdsløshed, vi kendte dengang, vel var omkring dobbelt så stor året igennem som den, vi har nu, men det er kun en ringe trøst. Man må fastslå, at de ledighedsforhold, vi kender, svingende omkring et årsgennemsnit på en halv snes procent, er en væsentlig større ledighed, end man har i vore nabolande, og en væsentlig større ledighed, end vi her i landet kan tolerere. Denne ledighed føles så meget desto værre, som den er meget ulige fordelt over fagene og ulige fordelt over landets forskellige geografiske områder.

Jeg har søgt at få nogle tal frem, der belyser, i hvor høj grad det er arbejdsmændene, der rammes af arbejdsløsheden, og som samtidig viser, at det især er én bestemt kategori af arbejdsmænd, der rammes meget hårdt af disse arbejdsløshedsforhold. Det er specielt de arbejdsmænd, der er beskæftiget ved udendørsarbejde, ved jordarbejder, vejarbejder, landbrugsarbejder, dræningsarbejder o. s. v., som i særlig høj grad er udsat for arbejdsløshedsrisiko.“

Efter nærmere at have uddybet dette omtalte ministeren den udvikling i retning af større *industrialisering*, som var i gang, og som allerede havde muliggjort en betydelig forøgelse af industrieksporten. Yderligere var der truffet en lang række foranstaltninger, som tog sigte på at nedbringe ledigheden. Det drejede sig bl. a. om særlige foranstaltninger til fordel for de såkaldte arbejdsløshedsøer, om foranstaltninger til forbedring af lærlinguddannelsen og til smiddiggørelse af den faglige uddannelse, om udvidet adgang for ufaglærte til erhvervsuddannelse, om støtte til landvindingsarbejder og til grundforbedringsarbejder og om iværksættelse af arbejder i henhold til beskæftigelsesloven m. v.